

mens voldsmanden kan huske, hvem det var, han slog.

Statsministeren må gerne her om 3 uger sige: Vi fandt os ikke i volden. Vi fandt os ikke i volden. Vi har besluttet at gøre noget.

Det er vi helt med på i Venstre.

Bendt Bendtsen (KF):

Volden i det danske samfund har i særlig grad haft offentlighedens bevågenhed i de senere år. Fru Dorte Bennedsen brugte også noget af sin taletid på at fortælle lidt om, hvem der pustede til ilden og skabte unødigt frygt. Hvem husker ikke statsministerens nytårstale, da vi gik ind i året 1997:

»Ældre mennesker tør ikke tage tog eller bus, fordi de frygter vold og tyveri. Vi bliver rystede, når sagesløse udsættes for vold på gaden. Jeg forstår godt frygten og tænker ofte på ofrene og de efterladte.«

Han sagde også, at vi ikke vil finde os i det, at vi vil den vold til livs, og han lovede politi og retsvæsen stærkere magtmidler i kampen mod dem, som truer og ringeagter menneskeliv.

Nu skal jeg ikke bevæge mig ud i alle statistikkerne, men der er ingen tvivl om, at ser vi det over en længere årrække, har vi haft en markant stigning i antallet af voldssager.

Men det var da rart for en konservativ på daværende tidspunkt, at man nu gjorde en indsats, og det blev jo også fulgt op af justitsministeren i de følgende dage, at der skulle ske en straffeskærpelse. Så alt var godt, lige indtil De Radikale blev taget i ed.

Vi har jo oplevet, at regeringen den ene gang efter den anden har nedstemt konservative forslag, når vi har ønsket skærpelser på det her område. Men hvad skete der så dengang? Der skete ændringer i våbenloven, lov om restaurations- og hotelvirksomhed, så langt, så godt, og det var ting, som vi støttede fra konservativ side. Men det, der var hovednummeret for både statsminister og justitsminister i dagene efter nytårstalen, nemlig en skærpelse af straffen for vold, den bestialske vold, fusede ud sammen med nytårskraketterne.

Vi har godt 8.000 voldssager om året, og den straffeskærpelse, der var tale om, var altså i de rigtig grove voldssager, hvor strafniveauet var over 1 års ubetinget fængsel. Der skulle så lægges 1 år oveni. Vi fandt så ud af, at det var ca. 40 sager om året, det var altså en straffeskærpelse

i ca. 1/2 pct. af voldssagerne. Det var det man mente, når man sagde, at vi ikke skulle finde os i det.

Nu er det ikke sådan, at vi fra konservativ side tror på, at kriminalpolitik alene skal bygges på straf. Det er vigtigt med en præventiv indsats. Det har vi gentagne gange gjort rede for, når vi har holdt taler her i Folketinget, og vi har også bakket regeringen op, hver eneste gang den er kommet med tiltag på området.

Vi kommer jo ikke uden om at tage stilling til straffene for vold, som er utrolig slappe set med konservative øjne. Virkelig grove voldssager giver ofte ganske få måneders fængsel, medens ofrene ofte i årevis må lide efter et overfald, og andre kommer aldrig af med de men, de får.

Derfor er straffen også en klar tilkendegivelse fra samfundet af, hvordan vi reagerer på vold. Vi mener, at straffen for vold bør skærpes, ofrene skal føle, at dette samfund sætter deres lidelser, deres helbred og deres situation mindst lige så højt som hensynet til det menneske, der har forbrudt sig.

Vi ved også godt, at forbrydere ikke bliver bedre mennesker af at sidde i fængsel, men de laver dog ikke ulykker, medens de sidder der, og så virker det præventivt.

Jeg skal på vegne af Det Konservative Folkeparti, Venstre, Dansk Folkeparti, CD og Fremskridtpartiet fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at der er behov for en skærpelse af straffene for vold, opfordres regeringen til snarest muligt at fremsætte lovforslag herom. Det gælder specielt den særligt rå, brutale eller farlige vold og volden under særligt skærpende omstændigheder.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 14).

Til sidst skal jeg sige om tryghed, at vi fra konservativ side nøje følger det her område. Vi er klar til at forhandle et nyt politiforlig, så der fortsat kan skabes en større tryghed i samfundet. Folk skal ikke være utrygge, som statsministeren talte om i sin nytårstale, men udgangspunktet vil jeg gerne tilkendegive her fra talerstolen i dag er, at disse forhandlinger starter med et uændret budget for politiet, så de kan løse de opgaver, vi har i vores samfund.